

Waar staan we nu?

Startviering van het 20ste Lierjaar & eerste viering op een nieuwe locatie: Pastorieweg 2 – 8310 Brugge (Sint-Kruis)

Lezing

De Israëlieten waren als een geordend leger uit Egypte weggetrokken. Mozes had het lichaam van Jozef meegenomen, omdat Jozef de Israëlieten plechtig had laten zweren dat te doen. 'God zal zich jullie lot aantrekken,' had hij gezegd, 'en dan moeten jullie mijn lichaam van hier met je meenemen.'

Nadat ze Sukkot hadden verlaten, sloegen ze hun kamp op in Etam, aan de rand van de woestijn. De HEER ging voor hen uit om hun de weg te wijzen, overdag in een wolkkolom, 's nachts in een lichtende vuurzuil. Zo konden ze dag en nacht verder trekken. Overdag ging de wolkkolom het volk voortdurend voor, en 's nachts de vuurzuil.

Ex 13,18b-22 (NBV21)

Overweging

We brengen een aantal visuele elementen aan die we tevoorschijn halen uit een koffer: verbondenheidsbeeldje, paaskaars- PCB-kaars – boek van Huub Oosterhuis – een liedmap en liedboek, een zangmap, brood en wijn, ...

Deze **koffer** is een familiestuk waarvan ik verhaal niet helemaal ken. Ik hoorde wel vertellen dat mensen deze koffers gebruikten om te migreren. Twee broers van mijn grootmoeder (dus nonkels van mijn papa) zijn in de jaren '30 gemigreerd naar Amerika. Ik stel me voor dat al hun hebben en houden in die éne koffer moest passen.

De Israëlieten die leefden als slaven in Egypte moesten ook migreren. Alles moest in het grootste geheim en snel gebeuren. Daarom, weet je nog, moesten ze het paasmaal rechtstaand eten, de stok in de hand. Veel zullen ze niet meegenomen hebben.

Hun voorouder Jozef, die ooit onderkoning van Egypte was geweest had wel ooit gevraagd om zijn gebeente mee te nemen. Mozes wilde deze belofte nakomen. Op prentjes i.v.m. de gewijde geschiedenis zie je de Israëlieten dus wegtrekken. Ze hebben geen grote valiezen, rugzakken en karren mee, maar vooraan in de stoet zie je wel enkele mannen die de kist met Jozefs gebeente op hun schouders meedragen.

Geen grote materiële bezittingen. In de woestijn zullen ze ook manna te eten krijgen en kwartels, maar ze kunnen er geen voorraden van aanleggen!

Wat ze wél meenemen zijn hun dromen. Jozef wordt ook wel eens de meester-dromer genoemd, weet je nog?

En wij, wat nemen wij als gemeenschap mee bij deze nieuwe start op deze nieuwe locatie? We hebben om te beginnen een stuk van het interieur van dit klooster hier vooraan geplaatst. Deze **kring van mensen** symboliseert ook onze verbondenheid.

Wat we meenemen zijn onze dromen, de toekomst tegemoet. We drukken onze dankbaarheid voor wie of wat ons in het verleden op het spoor van deze dromen heeft gezet.

Voor ons uit gaat de lichtende vuurzuil. De **paaskaars** is zo'n vuurtoren, baken van hoop. Die gaat ons voor.

We steken niet alleen elke week die paaskaars aan. We hebben als gemeenschap ook de traditie om de paaskaars van het vorige jaar te laten rondreizen. Zo komt hij terecht bij mensen die het op dat moment nodig hebben, als steun en bemoediging op hun weg.

In de koffer: **kaartjes** – Eenzelfde betekenis hebben deze kaartjes. Die liggen hier regelmatig op de tafel. We vragen dan dat iedereen het kaartje komt ondertekenen. Dit wordt dan bezorgd aan mensen uit de gemeenschap die een steuntje kunnen gebruiken (wegens ziekte, overlijden, ...) of om iemand geluk te wensen met heugelijk nieuws.

In de koffer: natuurlijk ook een **boek van Huub Oosterhuis**, hier met de toepasselijke titel "Van U is de toekomst". (We zingen het volgende week). We willen blijven zoeken naar een poëtische taal om het onzegbare te zeggen.

En als we het niet kunnen zeggen dan zullen we het zingen (**Liedboek/Liedmapje**): "Als Gij bestaat, bewerk ons dan!" ... "Vrouw waar is je broer, mens waar is je zusje?" ... "Roep onze namen, dat wij weer ademen, ..." "Onderweg, soms even thuis".

Zangmap: We voelen ons gezegend met alle muzikale inbreng in de gemeenschap: wekelijks een zanggroep die ons begeleidt in het samen zingen. Ondersteuning door een pianist en een dirigent. We zijn dankbaar dat ook zonder deze muzikale ondersteuning in de zomerviering gezongen wordt.

PCB-kaars: Deze kaars kregen we van Geertrui, aalmoezenier in de Brugse 'gevangenis' (officieel: Penitentiair Centrum Brugge). De hele zomer hebben we deze kaars aangestoken tijdens onze bijeenkomsten. Deze kaars staat voor de verbondenheid tussen 'binnen' en 'buiten'. Het staat ook voor het sociale engagement dat vanuit De Lier en door veel mensen van onze gemeenschap wordt opgenomen.

Staander met kleine kaarsjes: We steken kaarsjes voor wie ons zijn voorgegaan naar het Derde Leven: Aagje, Patrick, Jan, Antoon,... We denken ook aan al wie veraf of dichtbij bij De Lier betrokken was: Lieva, Willy, Andrea, Jeff, Bieke, ... We noemen ook nog namen luidop (of in stilte).

In de koffer: een **fotoalbum**. Tomas Halik zei ooit: 'We weten wel waar de Kerk is, maar we weten niet waar ze NIET is'. Zo weten we ook waar De Lier is: de mensen die hier nu aanwezig zijn. De Lier is echter veel groter: al die mensen die ooit met ons een stukje op weg zijn gegaan. We willen een warme betrokken gemeenschap zijn, maar zonder verstikkende sociale controle. Je kunt hier dus in alle veiligheid komen én ook even wegblijven. Al die mensen staan in het fotoalbum van 20 jaar De Lier.

*In stilte zetten we **brood & wijn** op tafel ... (Alles is nu klaar voor de tafeldienst)*

Mieke Feijtraj & Tommy Vandendriessche
De Lier, Brugge, 1 september 2024